

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 83 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 119 af 7. Marts 1937 om Forbud mod Overarbejde.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1182).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 83 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Derefter foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om en Kornordning for Høstaaret 1942—43.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3253; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1087).

Sagen sattes til Forhandling.

A. C. Mortensen: Da mit Partis Ordfører i denne Sag som saa mange andre er forhindret i at komme herind i disse Dage, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Blandt alle de mange særlige Love, vi maa vedtage paa Grund af den ekstraordinære Situation, er denne vel den vigtigste, idet den i bogstavelig Forstand har til Formaal at sikre Befolkningen det daglige Brød. Det glæder mig, at det til Trods for de mange modstridende Interesser, der kommer frem ved Behandlingen af denne

Sag, er lykkedes at føre Forhandlingen frem til Enighed blandt alle, der har deltaget i Drøftelserne om denne Lovs Forberedelse. Ministeren har givet lidt efter for det store Landbrug og nedskrevet Udskrivningen der en lille Smule. Det kunde vel være lidt betænkeligt, naar man ved, at de Reserver, vi hidtil har haft, sandsynligvis bliver opbrugt i indeværende Høstaar, men jeg ved jo, at man regner med, at der, naar Udskrivningen sættes lidt ned, bliver nogle færre, der tager Forbehold, og at vi saaledes alligevel skulde kunne faa det nødvendige Korn. Dette haaber jeg vil lykkes.

Det glæder mig, at man ikke har givet efter for de ublu Krav, der har været rejst fra en enkelt Side, om en stor Forhøjelse af Prisen paa Aflæveringskorn. Den er saa vist høj nok, der er ingen Grund til at forhøje den. Man bliver altsaa ved den Pris, der har været gældende i indeværende Aar.

Der har jo været ikke saa lidt Kritik af den umaadelig høje Pris, der har været paa Frihandelskorn. I og for sig er denne Kritik ikke uberettiget; i hvert Fald er det en helt urimelig Pris, naar der betales op til 60 Kr. for en Tønde Korn. Naar man gik bort fra Maksimalprisen paa Frihandelskorn, som var gældende under den første Kornlov, vi har haft i disse Aar, var det, fordi der ikke kom Korn frem til Maksimalprisen, idet Producenterne selv beholdt Kornet. Producenter er jo bedre stillet end saa mange andre, bedre end f. Eks. Arbejderne, der ikke, hvis de finder, at den Pris, der er sat for Arbejde, er for lav — hvad de med Rette kan mene i disse Tider —, kan sige: saa lader vi være med at sælge vor Arbejdskraft! De er nødt til at sælge hele deres Arbejdskraft til den Pris, der af Autoriteterne fastsættes. I den Retning har Landbruget det jo bedre, det behøver det ikke at gøre. Men som Forholdene var, var der vel ikke andet at gøre end at ophæve Maksimalprisen paa Frihandelskorn; saa kommer der i hvert Fald noget frem, selv om det er til ret urimelige Priser.

I Lovforslagets § 6 fastsættes det, til hvilke Formaal der skal bruges Korn, og man er i hvert Fald enig om, at til Brød og Gryn skal man have det nødvendige Kvantum, hvordan det saa end gaar med alt det andet. Der er en Bestemmelse i Forslaget om, at hvis det kommer til at knibe, hvis Kornet til Brød ikke slaar til, kan Ministeren nedsætte det Kvantum, der er afsat til andre Formaal. Jeg er imidlertid noget betænkelig ved en Nedsættelse af det Kvantum, der er bestemt til Heste uden for